

Μήνυμα Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου

27 Μαρτίου 2014

Ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου καθιερώθηκε το 1962 από το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου (Δ.Ι.Θ.). Γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 27 Μαρτίου από την παγκόσμια θεατρική κοινότητα. Το Εκτελεστικό Συμβούλιο του Δ.Ι.Θ. επιλέγει κάθε φορά από μια χώρα-μέλος του μια διεθνώς αναγνωρισμένη προσωπικότητα του θεάτρου για να γράψει μήνυμα, το οποίο διαβάζεται σε όλα τα θέατρα και μεταδίδεται από τα Μ.Μ.Ε. σε όλο τον κόσμο. Το μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου έχουν γράψει μεταξύ άλλων οι: **Ζαν Κοκτώ, Άρθουρ Μίλλερ, Λώρενς Ολίβιε, Ζαν Λουί Μπαρώ, Πήτερ Μπρουκ, Πάμπλο Νερούδα, Ευγένιος Ιονέσκο, Λουκίνο Βισκόντι, Μάρτιν Έσλιν, Ιάκωβος Καμπανέλλης, Αριάν Μνουσκίν, Ρομπέρ Λεπάζ, Αουγκούστο Μποάλ, Τζούντι Ντεντς, Τζον Μάλκοβιτς, Ντάριο Φο κ.ά.**

Φέτος το μήνυμα έγραψε ο νοτιοαφρικανός θεατρικός συγγραφέας, σκηνοθέτης και σκηνογράφος Brett Bailey.

Το μήνυμα της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου διαβάζεται σε κάθε θέατρο πριν από την παράσταση της 27^{ης} Μαρτίου.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

από τον **Brett Bailey**

Όπου υπάρχει ανθρώπινη κοινωνία, εκδηλώνεται το ασυγκράτητο πνεύμα της παράστασης.

Κάτω από δέντρα σε μικρά χωριά, πάνω σε σκηνές υψηλής τεχνολογίας στις μητροπόλεις του κόσμου, σε σχολικές αίθουσες, σε γήπεδα και σε ναούς: σε υποβαθμισμένες αστικές περιοχές, σε εμπορικά κέντρα, σε κοινοτικά κέντρα και υπόγεια στο κέντρο της πόλης, οι άνθρωποι μαζεύονται για να κοινωνήσουν στους εφήμερους θεατρικούς κόσμους που εμείς δημιουργούμε προκειμένου να εκφράσουμε την ανθρώπινη πολυπλοκότητα, την διαφορετικότητα και την ευαισθησία μας με σώρα, ανάσα και φωνή.

Μαζευόμαστε για να κλάψουμε και να θυμηθούμε, για να γελάσουμε και να σκεφτούμε. Για να μάθουμε, να επιβεβαιώσουμε και να φανταστούμε. Για να θαυμάσουμε τις τεχνικές επιδεξιότητες και για να ενσαρκώσουμε θεούς. Για να κοιτάξουμε σε όλους μας η ανάσα με την ικανότητά μας να αναγνωρίσουμε την ομορφιά, τη συμπόνια και τα τερατουργήματα. Ερχόμαστε για να ενεργοποιηθούμε και για να πάρουμε δύναμη. Για να δοξάσουμε τον πλούτο των διαφορετικών πολιτισμών μας και να διαλύσουμε τα όρια που μας χωρίζουν.

Όπου υπάρχει ανθρώπινη κοινωνία, εκδηλώνεται το ασυγκράτητο πνεύμα της παράστασης. Γέννημα της κοινότητας, φορά τις μάσκες και τα κοστούμια των διαφορετικών παραδόσεων μας. Χρησιμοποιεί τις γλώσσες, τους ρυθμούς και τις χειρονομίες μας, και καταργεί τον χώρο ανάμεσα μας.

Και εμείς, οι καλλιτέχνες που εργαζόμαστε με αυτό το αρχέγονο πνεύμα, αισθανόμαστε υποχρεωμένοι να το διοχετεύσουμε μέσω της καρδιάς μας, των ιδεών μας και του σώματός μας ώστε να αποκαλύψουμε την πραγματικότητά μας σε όλο της το γήινο μέγεθος και το λαμπερό μυστήριό της.

Αλλά σε αυτή την εποχή ειατομμύρια άνθρωποι παλεύουν να επιβιώσουν, υποφέρουν κάτω από τυραννικά καθεστώτα και έναν αρπακτικό καπιταλισμό, και προσπαθούν να ξεφύγουν από τις συγκρούσεις και τις κακουχίες. Σε αυτή την εποχή που ζούμε η ιδιωτικότητά μας παραβιάζεται από μυστικές υπηρεσίες και οι λέξεις λογοκρίνονται από παρεμβατικές κυβερνήσεις. Σε αυτή την εποχή τα δάση εξολοθρεύονται, είδη του ζωϊκού βασιλείου εξολοθρεύονται και οι ωκεανοί δηλητηριάζονται. Μια τέτοια εποχή τι αισθανόμαστε υποχρεωμένοι να αποκαλύψουμε;

Σε αυτό τον κόσμο της άνισα κατανεμημένης εξουσίας, σε έναν κόσμο όπου διάφοροι ηγεμονικοί κανόνες προσπαθούν να μας πείσουν πως ένα έθνος, μια φυλή, ένα γένος, μια σεξουαλική προτίμηση, μια θρησκεία, μια ιδεολογία ή ένα πολιτισμικό πλαίσιο είναι ανώτερο από όλα τα άλλα, μπορούμε πράγματι δικαιολογημένα να επιμείνουμε ότι οι τέχνες πρέπει να αποδεσμευτούν από κοινωνικές ατζέντες;

Μήπως εμείς οι καλλιτέχνες της αρένας και της σκηνής προσαρμοζόμαστε στις στείρες απαιτήσεις της αγοράς; Ή μήπως αρπάζουμε τη δύναμη που έχουμε για να καθαρίσουμε το τοπίο στην καρδιά και στο μυαλό της κοινωνίας προκειμένου να μαζέψουμε τους ανθρώπους γύρω μας, να εμπνεύσουμε, να μαγέψουμε και να πληροφορήσουμε, και να δημιουργήσουμε έναν κόσμο ελπίδας και ανοιχτόκαρδης συνεργασίας;

Μετάφραση από τα αγγλικά για το Ε.Κ.Δ.Ι.Θ. Νεόφυτος Παναγιώτου
Επιμέλεια μετάφρασης από τα αγγλικά για το Ε.Κ.Δ.Ι.Θ. Βίκυ Μαντέλη

Ο Brett Bailey είναι νοτιοαφρικανός θεατρικός συγγραφέας, σκηνογράφος, σκηνοθέτης, δημιουργός καλλιτεχνικών εγκαταστάσεων και καλλιτεχνικός διευθυντής της θεατρικής ομάδας Third World Bunfight με έδρα το Cape Town.

Ειτός από τη Νότια Αφρική έχει εργαστεί σε άλλες χώρες της Αφρικής, στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ευρώπη. Το θέατρό του έχει γνωρίσει μεγάλη αναγνώριση για τον αιρετικό, εικονοκλαστικό τρόπο με τον οποίο ερευνά το μετα-αποικιακό τοπίο της Αφρικής.

Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε όλη την Ευρώπη, την Αυστραλία και την Αφρική, αποσπώντας πλήθος βραβείων μεταξύ αυτών και το χρυσό μετάλλιο σκηνογραφίας στη Διεθνή Έκθεση Σκηνογραφίας της Πράγας το 2007. Υπήρξε πρόεδρος της Διεθνούς Έκθεσης Σκηνογραφίας της Πράγας το 2011 και μέλος της κριτικής επιτροπής για το διαγωνισμό «Music Theater Now» του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου το Μάρτιο του 2013.

Το 2009 ήταν καλλιτεχνικός διευθυντής της τελετής έναρξης στη Σύνοδο Κορυφής για τις Τέχνες και τον Πολιτισμό στο Γιοχάνεσμπουργκ, ενώ από το 2006 έως το 2009 σκηνοθέτησε τις εναρκτήριες παραστάσεις στο Διεθνές Φεστιβάλ Τέχνης Harare της πρωτεύουσας της Ζιμπάμπουε. Από το 2008-2011 διετέλεσε διευθυντής του Φεστιβάλ Τεχνών «Infecting the City» στο Κέηπ Τάουν. Φέτος ανέλαβε να γράψει το Μήνυμα της Παγκόσμιας Ημέρας θεάτρου για το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου της UNESCO.